

Είναι όμως ἀληθές ἐπίσης ὅτι ἡ μουσικὴ μορφώνει καὶ γενναίους στρατιώτας ; Τὸ ἀνωτέρω μικρὸν μου παράδειγμα δύναται ν' ἀπαντήσῃ εὐγλωττότερον ἑμοῦ. Ἀλλ' οἱ ἡμέτεροι συμπατριῶται θὰ θεωρήσωσιν ὡς ἐλαφρὰν καὶ ἴσως ἀστείαν τὴν παρατήρησίν μου αὐτήν, διότι ἀστείαν ἐθεώρουν, ἀκόμη μέχρι τῆς χθὲς καὶ τὴν γυμναστικὴν, ἥτις καθιστᾷ τὰ σώματα σθεναρὰ, καθὼς ἡ μουσικὴ τὰς ψυχὰς γενναίας.

Καὶ ἀληθῶς τίνα σκοπὸν ἔχουσιν αἱ μουσικαὶ ἐν τῷ στρατῷ ; Διὰ τὴν οἱ Γάλλοι εἰς τὸν ἦχον τῆς *Μασσαλιώτιδος* διαβαίνουν τὸν Ῥήνον ἢ πνίγονται ἐντὸς αὐτοῦ ; Διὰ τὴν οἱ Γερμανοὶ μὲ τὸ ῥήνιον ἐθνικὸν τῶν ὀδεύουσιν μέχρι τῶν Παρισίων ; Διὰ τὴν ἐπὶ τέλους οἱ Ἕλληνες μὲ τὸ ᾠδὴν *Λιγερὸν* σπασθὶ μου, καταλαμβάνουσι τὰς χώρας τῶν ἀναιμάκτως ; Διότι ἡ μουσικὴ εἰσέρχεται εἰς τὰς ψυχὰς τῶν, οἱ ποδῶν τῶν ἀποκτῶσι πτερὰ, καὶ τὰ σώματά τῶν πετώσιν ἔμπροσθεν, ὁλονὲν πετώσιν ! Ἄλλω τὸ σταθιδίον αὐτὸ εἶναι τὸ ὕστατον εἰς τὸ ὁποῖον φέρει τὸν στρατιωτὴν ἡ μουσικὴ : ἡ μὴ μὴ οὐ τοῦ πολίτου εἰς στρατιωτὴν πρὸ τοῦ οὗτος περιβληθὴ τὴν στολὴν καὶ ἡ ἀπόκτασις τοῦ στρατιωτικοῦ φρονήματος, πρὶν ἢ τεθῇ εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, ἰδοὺ τὸ πρῶτον σταθιδίον τῆς μουσικῆς.

Οὐχὶ λοιπὸν ἀνευ σκοποῦ ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ μετὰ τὸ πέραν αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις τῆς Γερμανίας καὶ πλείστων ἄλλων τῆς Αὐστρίας πόλεων, διασχίζει τὰς ὁδοὺς παιανίζουσα θουρίους. Χιλιάδες πολλὰ ἀνθρώπων ἀκολουθοῦσιν αὐτὴν στρατιωτικῶς τεταγμένοι, ἔχοντες δὲ τὸ παράστημα, τὸ βάδισμα, τὰς στροφάς, τὰς κινήσεις, τὰς ἀποστάσεις, τὸ βλέμμα ἀκόμη αὐτὸ στρατιωτικόν· ὃ δὲ ἐκ τῶν ἀρίστων θεωρούμενος στρατὸς τῆς μεγάλης αὐτοκρατορίας τῶν Ἀψβούργ, ἀποτελεῖται ἀπὸ τούτων χθεσινῶν ἐκείνων, ἀρειμανίως διασχίζοντας τὰς ὁδοὺς τῶν πόλεων πολίτας.

Πλὴν συγγνώμη, φίλε Καλιόαν, πρὸ τριῶν τῶρα σελίδων ἐμβαπτίζεται ἡ γραφίς μου εἰς τὴν μελάνην, χωρὶς νὰ ἐγγίῃ ἀκόμη τὸ θέμα μου : ὁμοιάζει βλέπεις ἡ πτωχὴ μου γραφίς ἀτυχῇ, ἴσως καὶ ἀδέξιον ὄντην, ὅστις βυθίζεται εἰς ἀσπόγγους θαλάσσας καὶ ἐξέρχεται πάντοτε καθυγρός, — *Çonni soit qui mal y pense* —, καθὼς ἡ γραφίς μου. ... μελανωμένη !

Ἐπρόκειτο μοι φαίνεται περὶ συγκρίσεως τῶν στρατιωτικῶν ἐδῶ μουσικῶν πρὸς τὰς ἐν Ἑλλάδι. Ὑποθέτω ὅμως ὅτι ἐξ ὧν εἶπον περὶ τῶν ἐνταῦθα μουσικῶν, δύναται τις νὰ ἐξαγάγῃ συμπεράσματα περὶ τῶν ἡμετέρων. Ἀλλ' ἂν ἐπρόκειτο νὰ συγκρίνῃ τις τὰς αὐστριακὰς μουσικὰς ἀπαρτιζομένας ἀπὸ τούτων μουσικωτάτων Κροάτας καὶ Οὐγγρῶν, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων αἱ μετριώτεραι τίθενται εἰς ἴσην μοῖραν μὲ τὰς πρώτας τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου, ἂν ἐπρόκειτο λέγω νὰ συγκρίνῃ ταύτας μὲ τὰς ἰδικὰς μας, ἐν συνειδήσει θὰ ἔλεγον ὅτι μία μόνη σύγκρισις μεταξὺ τῶν δύο ὑπάρχει, ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία.

Doek.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΣΥΡΩ.

Ἀνακρίσεις καὶ ἄλλα ἐν τῇ συρῷ.

Β'. Γάμοι.

Ἐν τῇς πλατείαις προσέειπα εἰς τὸ λεγόμενον νησάκι ἔνθα ἤκουσα παρὰ δύο φίλων μου ὅτι εἶνε προσκεκλημένοι εἰς γάμον τινα.

Μίαν καὶ δύο εἰς τοὺς γάμους· βλέπω τὴν νύμφην ὡς τὴν ἀναδυομένην τοῦ Ἀπελλοῦ.

Περιβεβλημένη λευκὴν λεπτοτάτην ἐσθῆτα, ἔχουσα τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στῆθος λευκοῖς ἀνθεσι πεπυκασμένα, τοὺς δὲ γλυπτοὺς καὶ δι' ἀνθέων τοῦ κρίνου βεβαμμένους ὤμους τῆς γυμνοῦς, ἦτο ἀληθὲς νηρητὶς· βλέπω καὶ ἄλλας παρεμφερεῖς τῇ νύμφῃ κατὰ τὴν ἐνδυμασίαν, ἀλλ' ὅχι καὶ τὸ κάλλος, πλὴν μίας ὑπάνδρου, ἥς ὁ σύζυγος δύναται ὡς ἐκ τοῦ ἐπιθέτου αὐτοῦ νὰ ἐκληφθῇ καὶ ὡς μικρὸς πατὴρ τέκνων καὶ ὡς μικρὸν πατέρα ἢ πάτερ.

Μετὰ τὰς δύο ταύτας, ἐξ ὧν ὁ Τρεβαλσίνος κατ' ἐμὲ θὰ ἐξέλεγε τὴν ὑπάνδρον, εἰν ἤθελε νὰ μιμηθῇ τὸ ἀνάστημά της διὰ νὰ γλαφυρώσῃ τὸ τῶν χαρίτων του, ἤρχετο ἡ κόρη ἐκείνη, περὶ ἥς ἐν τῇ προηγουμένῃ μου πολλὰ εἶπον καὶ ἐλάλησα χωρὶς βεβαίως νὰ ἔχω ἁμαρτίαν.

Ἐκείνη δηλαδὴ, ἥτις δὲν ἐπιτρέπει πολὺ νὰ τὴν βλέπωμεν, ἐν ᾧ δίκην μαγνήτου μᾶς ἔλκει πρὸς ἑαυτὴν καὶ δίκην Ταντάλου μᾶς κρατεῖ διψασμένους καὶ πεινασμένους.

Μετ' αὐτὴν καὶ κατ' ἄλλους πρὸ αὐτῆς ἤρχετο ἑτέρα τις νεᾶνις, ἥς τὸ ἐπίθετον εὐρίσκεται, εἰν εἰς τὸν κατασκευαστὴν τῶν ἐνδυμάτων σου προσέσης τὴν πελοποννησιακὴν κατάληξιν.

Ἐν τῇ αἰθουσῇ ταύτῃ, ἐν ᾗ ἐτελέσθη τὸ μυστήριον τοῦ γάμου, βεβαίως ὑπῆρχον καὶ ἄλλαι πολλὰ καλλίπλοστοι καὶ εὐεῖδεις νεάνιδες· ἀλλ' ἐγὼ δὲν εἶμαι ποιητὴς καὶ ἐπομένως δὲν ἀντέχω πολὺ εἰς τὰς περιγραφάς.

Εἶνε ἀληθές ὅτι αἱ ἐνταῦθα νεάνιδες κατὰ κανόνα εἶνε ὠραῖαι. Ἐν ταῖς πλείστας ὅμως παρατηρεῖ τις ἀλαζονικὸν καὶ τετυφωμένον εἰλωτισμὸν μιμησεως, σχήματα καὶ τρόπους δῆθεν εὐρωπαϊκούς, ὅλα βεβιασμένα, ὅλα προμελετημένα, ὅλα ἐσωτερικὴν ἀγωνίαν ἀποδεικνύοντα καὶ ἀνευρανίδος χάριτος. Ἐν ᾧ εἰς τὸ κλασικὸν καὶ ἤδη βακτηριακὸν τῆς Ἀττικῆς ἔδαφος, δὲν φύονται μὲν καμῖλαι, θάλλουσιν ὅμως μυρσῖναι. Ἐν ᾧ τέλος περιεργαζόμεν καὶ ἐθαύμαζον τὰ ὠραῖα ταῦτα (ἃς μοὶ συγχωρηθῇ ἡ παρομοίωσις) ἐπιπλά τῆς αἰθούσης, ἀποσπᾷ αἴφνης τὴν προσοχὴν μου καθαλιέρος τις ἀμφιβόλου ἢ οὐδέτερου γένους.

Μὲ ὅλον τὸ συγκρότημα τῆς δανδικῆς τῶν Παρισίων ἐνδυμασίας, μὲ ριπίδιον εἰς χεῖρας καὶ τετρακαρφόττωτος καὶ μὲ φῶνὴν πάντῃ γυναικείαν, εἰς ἣν προσπαθεῖ νὰ διατηρῇ πὸν καλὸν τόνον, ὡς λέγουσιν οἱ Γάλλοι, χαριεντίζετο ἀενάως μεθ' ὧν τῶν κυριῶν καὶ ἀνυπόπτως ὡς οὐδέτερος πὸ γένος.

Οὗτος εἶνε ὁ περίφημος Ἐλευθεράκης, ἡ ἐπιτυχημένη αὕτη παρῳδία ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, τῇ ὁποίᾳ εἶχεν ἐπιτεθῇ πειράζων, ὁ γνωστὸς καὶ εἰς τὴν καλὴν τῶν Ἀθηνῶν τάξιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἄλλοτε ἔκαμε μεγάλο caso, κατὰ τὴν ἔκφρασίν του.

Ἐτερός τις καθαλιέρος, οὐχὶ οὐδέτερου γένους, ἀλλὰ καθαρῶς ἀρσενικοῦ, πτώσεως ὀνομαστικῆς ἢ τῆς πρώτης κατὰ τὴν Γερμανικὴν μέθοδον, καὶ ἀκλιτος.

Ὁ νέος οὗτος ἐν ταῖς ἐνταῦθα συναναστροφαῖς παίζει ἐξαιρετικῶς τὸ πρόσωπον τοῦ εὐφροῦς, διότι ἐκφράζει καθημαξομένης τινὰς ἰδέας, ἐνῶ ὁ νῦς του, εἰν δὲν ἦ πατήθην, ὁμοιάζει τὰ νερά ἐκεῖνα, ἅτινα φαίνονται καθαρὰ διὰ τὴν ρηρότητά των. Ὑπῆρχον καὶ δύο ἕτεροι καθαλιέροι, περὶ ὧν πρέπει νὰ σοὶ κάμω λόγον, διότι τοὺς γνωρίζεις, παραλείπων τὰ ὑποκείμενα τῶν ἄλλων, ὡς εὐκόλως ἐννοοῦμενα.

Ὁ εἰς τούτων ἐνώνει κάλλος ψυχῆς ἐν κάλλει σώματος καὶ ἐπομένως τὴν ιδιότητα, ἣν παρίστησι τὸ ἐπίθετον αὐτοῦ πρέπει ν' ἀποδώσωμεν καὶ εἰς τὴν ψυχὴν του. Ὁ ἕτερος εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις ἐγέλασεν ἐκείνην.

Εἰς τὰ ἀνωτέρω ταῦτα πρόσωπα δίδει περὶ τὴν 10 1 2 τὸ σύνθημα τοῦ χοροῦ ἢ μουσικῇ τῶν ἀπόρων παιδῶν.

Ἐγείρονται πάντες καὶ πᾶσαι συγχρόνως καὶ ἀρχίζουν πολυκαρίζοντες. Συγκρούσεις καὶ σπρωξήματα, διαμελισμὸς φορεμάτων, περιπλοκαὶ ποδαριῶν ἐν τοῖς κορδελιζομένοις φορέμασι, ἰδρῶς ἀφαιρῶν τὴν λευκὴν ὄψιν κυριῶν τινῶν καὶ κρουνηδὸν στάζων ἐπὶ τοῦ πατώματος εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ α'. τούτου χοροῦ ἢ κάλλιον εἰπεῖν λουτροῦ διαρκέσαντος ἡμίσειαν περίπου ὥραν.

Ἀρχεται μετ' οὐ πολὺ χάριν τῶν ἀνησυχουσῶν κυριῶν δεύτερος μὴ διαρκέσας ὅσον ὁ πρῶτος καὶ προλαβὼν ἐπομένως τοὺς χορεύοντας ἐξ ἀσφυξίας. Μετὰ μικρὸν ἐπίσης διάλειμμα ἐπαναλαμβάνεται καὶ τρίτον θερμὸν λουτρόν, εἰς τὸ ὁποῖον φαίνονται καὶ αὐταὶ αἱ ντάμῃ ἀποκαμοῦσαι.

Κυρία τις μάλιστα περισσότερον τῶν ἄλλων εὐσαρκος, ἥτις ὅταν ἐχώρει ἐτανύετο ὡς τὰ κατάρτια τῶν γυλιῶν, καὶ ὅτε μὲν πνιγομένη ἐκ τοῦ κορσὲ ἔκλειε τὸ στόμα καὶ ἐφρούσκωναν τὰ ρουθούνια τῆς ἐκ τῆς βίας τῆς ἀναπνοῆς, ὅτε δὲ ἤνοιγεν αὐτὸ ἐξ αἰτίας τῆς δυσπνοίας τόσον, ὅσον ἔρκει διὰ τὰ μετρήσης ἕνα πρὸς ἕνα τοὺς ἐναπομεινέναντας αὐτῇ ὀκτὼ ὅλους ὁδόντας, ἐκινδύνευσε νὰ γείνῃ θῦμα τοῦ χοροῦ.

Εἰς τὸ τρίτον διάλειμμα παρουσιάζονται τὰ παγωτὰ καθ' ὧν ἀπλήστως ἐπιτίθενται διὰ τὰ σβύσσει τὴν φλόγα, ἥτις τοὺς εἶχεν ἀναλύσει εἰς ἰδρῶτα.

Μετὰ τὰ παγωτὰ ταῦτα, δι' ἃ ἤλπιζον ὅτι θὰ δώσωσι λόγον εἰς τοὺς ἰατροὺς καὶ φαρμακοποιούς τὴν ἐπιούσαν, εἰδοποιοῦνται οἱ κύριοι καθαλιέροι νὰ ἀγκαζάρωσι διὰ τὴν καντρίλια.

Οὐδεὶς ἐγείρεται ἐφ' ἱκανὴν ὥραν.

Ἄμα δὲ τῇ ἐνάρξει τῆς μουσικῆς, εὐρέθησαν πάντες μὲ τὰς ντάμας των, ἃς εἶχον, ὡς ἔμαθον, πρὸ μηνὸς καὶ ἐπέκεινα ἀγκαζεμένας.

Ζητεῖται ὁ προσιώνιος, ὁ ἀποκλειστικὸς ἐν Σύρῳ τοῦ χοροῦ διευθυντῆς, ὁ κ. Κορέσης, καὶ δὲν εὐρίσκεται. Ζήτημα τίς θὰ ἀντικαταστήσῃ αὐτόν.

Οὐδεὶς ἀναδέχεται τόσον σπουδαίαν εὐθύνην.

Ἐν Σύρῳ πρέπει νὰ γνωρίζῃς, φίλτατε, ὅτι ἐν παντὶ ὑπάρχουσιν εἰδικότητες.

Ἐὰν λείψῃ ὁ προετοιμάζων τὸ θέατρον ὑπέρτης, θέατρον δὲν γίνεται.

Ἐὰν λείψῃ ὁ ἐπὶ τῆς συγκροτήσεως, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ μόνου κατὰ πενταετίαν ἐν τῇ Δέσχη, δεδομένου χοροῦ, ὁ χορὸς οὗτος ἀναβάλλεται· οὕτω καὶ ὁ ἐπὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ χοροῦ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν γάμων καὶ ὁ ἐπὶ τῶν θανάτων καὶ ὁ ἐπὶ τῶν γεννήσεων κλπ. κλπ.

Τολμᾷ ἐπὶ τέλους εἰς ὀνόματι Γρέζος, ἀναλαμβάνει τὴν διύθυνσιν καὶ ὁ χορὸς ἀρχεται. Τὰ προστάγματα ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς τελευταίας φιγούρας δίδονται τακτικῶς. Ἐκ τῆς θέσεως τοῦ διευθυντοῦ, τοῦ τόνου τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ τῶν σχημάτων ὑπέθετέ τις ὅτι γυμνάζονται εἰς στρατιωτικὰ γυμνάσια νεοσύλλεκτοι ἐπίστρατοι.

Ὁ διευθυντῆς ὑποπίπτει εἰς λάθη, δι' ἃ δικαιολογούμενος αἰτιᾶται τοὺς καθαλιέρους.

Οἱ καθαλιέροι ἀγανακτοῦσι καὶ τινες μὲν ἐξ αὐτῶν ἐπιρρίπτουσι τὸ βῆρος εἰς τὸν διευθυντὴν, τινὲς δὲ εἰς τὰς ντάμας των.

Ἐγείρεται συζήτησις σφοδρά.

Ὁ χορὸς διακόπτεται.

Γίνεται πρότασις περὶ ἀλλαγῆς τοῦ διευθυντοῦ καὶ μετὰ πεισματῶδη φιλονεικίαν ἀπορρίπτεται.

Ἐτελείωσε τέλος κακὴ κακῶς καὶ ἡ καντρίλια καὶ ἰδόθη πέρας εἰς τὸν χορὸν, τὸν ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ καὶ ἐν ἐποχῇ τῶν κυνικῶν καυμάτων γεγόμενον, ὡς δίδεται πέρας καὶ εἰς τὴν δευτέραν μου.

Διάκος

Εἰδοποιῶ τὸ κοινὸν ὅτι θέλων νὰ θεραπεύσω ἑλλειψιν τῆς πόλεώς μας κατήρτησα

ΙΠΠΟΣΤΑΣΙΟΝ

ἐν ᾧ οἱ ἐπιθυμοῦντες θέλουσιν εὐρίσκει ἵππους καλῆς καταγωγῆς δεδαμασμένους καὶ καθ' ὅλα τελείους πρὸς ἵππασίαν.

Ἐπίσης παραδίδω μαθήματα ἵππασίας εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας, ἔχων ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον εἰς τὸ στρατιωτικὸν ἵπποδρόμιον.

Κανονισμὸς ὁρίζει τὰς λεπτομερείας.

Τὸ ἵπποστάσιον κεῖται παρὰ τὴν λεωφόρον Νοσοκομείου, πλησίον οἰκίας Κορδέλλα.

Γεώργιος Πολυχρονόπουλος.

Les papiers de Jean Bardoux

J O B

sont achetés par tous les bons fumeurs de cigarettes.
Ceci est incontestable.

Par cette réclame, je prie ceux qui n'en font pas usage, de se rendre compte s'ils n'auraient pas intérêt à demander dans les débits de tabacs le vrai JOB, seul papier, qui n'altère pas la santé.

19 médailles de premier mérite et 3 en or ont été décernés au fabricant. Des dépôts de marque, un brevet et 52 jugements et arrêts protègent cette fabrication.

Vente en Gros pour Athènes et le Pirée chez
MM^{rs} Pallis et Cotzias.

Athènes.

I. Z. Pauillac,
successeur.

ΠΑΤΣΙΦΑ

νέου συρμού Γυναικεῖα ἐνδύματα.

Τὸ γνωστὸν τοῦτο Κατάστημα μετεκομίσθη ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, ἀντικρὺ τοῦ ἐμπορικοῦ Κοκκῶρη καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ Βώτη καὶ Σκληθα-
ριώτη.